

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 1. listopada 1848.

List 44.

Austrije zvezda.

Tiho je morje, pokojni valovi —
Austrija prosta se na-nje spusti;
V sredo veslajo prederzni sinovi,
Belo jo jadro slobodno dervi.
V plahte vetrovi se černorumeni
Vpirajo v Austrije vzdignjeni znak.
Jadrica mnogih narodov zverstene
Barvic se trojnih razvijajo v zrak.

Jasno nebo na vse kraje obzira,
Zvezde svetilne čez daljni obok —
Znamnje mornarju tihotniga mira,
Vgasne oblakov kipeči pritok.
Zbuda se v brezdnu pokopane tmine
Silne nevihte grozivni vihar,
Gromi potresajo neba višine,
Vžiga oblake bleskeči požár.

Burja pritisne — odterga zastave
Belorudečozelene obé;
Samka derži se zastava še Slave,
Glasno vihra nad serdito morjé;
Černi tak noč se, kot zadnjiga dneva
Svit bi zakrila za vekomaj tma,
V brezdnu viharjev tam Austrija reva
Jadra v nesreče goljifv'ga morja. —

Kerma odtergana — plahte razsnete —
Šibka vpogljiva drevesni trikom! —
Austrija kliče mornarje v soвете;
Splasi boječe prebližni razlom.
Móci krog čela naras jo že valni,
Mrzi v serce občutenje strahot.
Orel se vzdigne iz barke dvoglavni
Poje čez morje strašivni krokot.

Venec zelen ga iskat je poslala
Tje na brodiše v zaupanja kraj,
Kje še rešenje de bode spoznala,
Z vencam odkod kadar pride nazaj.
Bog vé, kdaj pride, — vihar zadržuje
Čez silovitno morje mu zagon,
Mu perutnica preveč omaguje,
Zulil jo dolgo je sužnosti spon.

Malo potihne valovje, in žara
Bleskniga zopet se zjasni morje,
Milo obličje zasveti se Cara,
Oču nebeškemu zdiha želje.
Góri, le góri pomoč je rešivna,
Kjer je vsih krajev kraljevi Gospod.

Ljudstev obluba je tvojih goljifvna,
Eden le zvest je — te rešil bo rod.

Tak govorila slovenska Sibila:
Krona bo tvoja visela na nit',
Družba služabnikov se razkropila,
Sedež prestola boš mogel pustit'.
Naroda — malo do zdaj ga cenili
Dedi so tvoji, pa bil jim je vdan —
Bodo sinovi te zgube rešili,
Peljal prijatel v prestolni bo stan.

Blíža spolnjenje se; dosti terpljenja
Mati tud njih je prestala krivic;
Dan bo obema zazoril rešenja
Zora zjasnila noč, mater temnie.
Z neba pa blagoslov prišel bo zmage,
Zmaga v slobodi, v pravici je mir;
Góri je Bog, ki razdražene vrage,
Vkrotil bo tebi nevarni prepír.

Zopet raztegne se blisk čez nebesa,
Grom se sedmeri oglašá 'z noči;
Austrija trudniga iše očesa,
Zvezde nikjer je zagledati ni —
Kar iz oblakov grozivnih prikaže
V jugu rešivna se zvezda svitlá,
Austrija! jadraj za njo, se ne laže,
Ona te pelje 'z goljifvga morja —
»Ze móčen na morju
Ilirjan je bil,
K' se ladje tesat
Je Rimic vučil...«

Lovre Toman.

Lovske in ribške pravíce.

Vsak domorodec je dolžán, krive misli, kjer koli
jih najde, razjasniti, posebno pa take, ktere so pravi-
cam njegoviga bližnjiga škodljive, in iz kterih se utegne
dostikrat hud pripír, nepokoj in boj vžgati in deželo ob
ljubi mir pripravi.

Nek pisatelj v nemškém časopisu „Sloveniens Blatt“
v Novim Mestu se v sestavku od lovskih pravíc pod
nadpisam „Das Jagdrecht“ v ti reči silno moti in to zmoto
po deželi trosi, iz ktere zamorejo mnoge zmešnjave
izvirati.

Torej sim za svojo dolžnost spoznal, imenovani so-
stavek nekoliko pretresti, de se resnica spozná in krive
misli ljudstva odpravijo. De moje besede nimajo družiga
naména, kakor resnico na dan spraviti, bo vsak bravec
že lahko iz tega spoznal, kér nimam nikjer lovskih pra-